

værrer end ſaa mangfoldige andre, der tidligere have maattet eſterbetale det ſtemplede Papir, de have undladt at bruge ved Indgaælfen af ſlige Retſhändler.

Ordføreren (C. Ravn): Da den højtærede Finanzminiſter har taget alle mulige Henſyn til de Indſtillinger, der ere gjorte fra Udvalgets Side, ſkal jeg ikke indlade mig videre paa dem, men jeg ſkal dog bemærke med Henſyn til de 6 Penſionifter, ſom fra Udvalget ere foreſlaaede henviſte til Miniſterens Underſøgelse, at Udvalget ikke har tænkt ſig, at det ſkulde være et almindeligt Tilſtød, der ſkulde gives ſaadanne Folk, thi da vilde man have ſet at ſaa dem dragne ind under den Lov, ſom blev givet iſſor. Man har ſærlig ment, det var de enkeltes økonomiſte Stilling, der ſkulde tages under Overvejelse, og ſærlig, om der ikke ſkulde være andre Oplyſninger til Stede derom, end hvad der forelaa fra Andragerne. Om den ene af diſſe, hvis Andragende omhandles i Betænkningens Nr. 75 og af Ordføreren er foreſlaaet henviſt til Miniſterens Underſøgelse, er det jo allerede nu tilſtrækkelig oplyſt, at han har Indtægter fra Staten, ſom man ikke kendte, og der er da Anledning til det Spørgsmaal, om ikke for flere af de andre noget lignende ſkulde være Tilfældet. Men jeg gaar ud fra, at den højtærede Miniſter vil tage dem alle under Underſøgelse, og naturligviſ maa man i Henſeende til Reſultatet deraf tage Henſyn til alle de forskellige Forhold, der maatte foreligge. — Med Henſyn til de to Vædringsforſlag, der ere ſtillede af det ærede Medlem fra Herning. (R. Nielsen) ſkal jeg kun ſige, at Andragender, der ere indbragte af ham, have ſaaet en ſærlig velvillig Behandling, og naar diſſe to Andragender ikke ere komne med, er det af den Grund, at man ikke har fundet, at der til Grund for diſſe Andragender laa Forhold, der talte for deres Henviſning. Jeg anbefaler, at Tinget ikke ſtemmer for diſſe Vædringsforſlag, da man ikke fra det ærede Medlem har ſaaet ny Oplyſninger, der kunne forandre den Stilling, Udvalget har taget over for dem.

R. Nielsen: Ja, naar den ærede Ordfører ſluttede Omtalen, af de gjorte Indſtillinger med den Bemærkning, at Andra-

gender, der ere indgaaede fra min Side, have ſaaet en ſærlig velvillig Behandling, takker jeg derfor. Jeg tager det ſom et Vidnesbyrd om, at jeg har gjort, hvad jeg lagde i min første Udtaleſe, ſigtet paa Forhaand de Andragender, ſom man har bedt mig om at indbringe, og at derfor Andragenderne gennem deres egen indre Beſtaffenhed ſom ofteſt have været ſaadanne, at de fortjente en velvillig Behandling. Med Henſyn til de her gjorte Indſtillinger og de om dem ſaldne Udtalelſer ſkal jeg tillade mig et Par Bemærkninger. Naar den højtærede Miniſter gjorde opmærksom paa over for Betænkningens Nr. 32, der drejer ſig om Stomager Chriſtensen, der ſøger Invalideunderſtøttelse, at det mulig er en urigtig Betegnelse, Sygdommen har ſaaet, kan jeg ikke have nogen Mening derom. Jeg har kun nævnt de Navne, ſom de offentlige Paſaretter, paa hvilke han har været indlagt, har givet den, og man kan naturligviſ der have den beſtete Kendskab til den Side af Sagen. Derimod kan jeg, der har kendt Manden i et Aareløb af 25—30 Aar, vidne, at han har været ſvag hele ſin Tid og været meget ſvag, ſaa at han ikke har kunnet bruge alſaa de Evner og Kræfter til Ernæring af ſin Familie, ſom han ſom raſt Mand havde kunnet. — Med Henſyn til den anden af mig gjorte Indſtilling, Betænkningens Nr. 33, har det ikke været og ikke kunnet være min Henſigt at ſøge at ſaa Sagen gennemført paa en ſaadan Maade, at denne Mand ſkulde ſaa en anden Stilling end andre, der have været under lignende Omſtændigheder, men jeg kan dog ikke frigøre mig for, at det er rigtigſt at drage den Sag, ſom her er kommen op, ſaa stærkt frem ſom muligt, af Henſyn til, om det dog ikke ſkulde kunne lykkes at ſaa Det vendt ſaa stærkt i denne Retning, at Lovgivningen paa det Omraade kom til at undergaa en Forandring i en ikke alſfor fjærn Fremtid. Det er nemlig fattigt, at der ikke er ſket nogen Handel. Man ſige, at „Huſteſedlen“ har ſamme Betydning ſom en Købetkontrakt og ſom ſaadan er ſtemplepligtig, og det er ikke andet, man har idømt ham, end det, Papirerne koſte ved en ſaadan Handel. Det er rigtig, men det ejendomme- lige er, at Handelen ikke ſker, og trods det maa Manden alligevel, fordi denne „Huſteſeddel“ ikke er ſtemplet, komme til at betale Afgiften. Naar den højtærede Miniſter i